

[Statsministeren.]

Det er regeringen magtpåliggende at understrege, at disse erhvervspolitiske foranstaltninger bør ses som led i en større sammenhæng, som omfatter erhvervslivets forhold til det øvrige samfund og forholdet mellem virksomhedernes ejere og medarbejdere.

Jo mere vi fører en aktiv erhvervspolitik, des mere må vi understrege det ansvar, erhvervslivet har over for samfundet som helhed. Det bør komme til udtryk gennem en modernisering af aktieselskabslovgivningen og bank- og sparekasselovgivningen. De samfundsmæssige interesser, der knytter sig til pengeinstitutternes virksomhed, gør en samfundsrepræsentation i pengeinstitutterne rimelig.

Samtidig må vi lægge vægt på, at samarbejdsforholdene mellem arbejdsgivere og lønmodtagere tilpasses det moderne dynamiske samfund og dets krav. Det gælder både på det arbejdsretlige område og med hensyn til arbejderbeskyttelsen, hvor der er behov for en ny, bredere målsætning med henblik på at skabe øget sikkerhed, sundhed og trivsel på arbejdspladserne.

Men synspunktet rækker endnu videre. Der bliver i de kommende år behov for store investeringer i dansk erhvervsliv, og den politik på det økonomiske og erhvervsmæssige område, vi agter at føre, sigter direkte mod at muliggøre og fremme disse investeringer.

Regeringen lægger vægt på, at en øget investering ikke må medføre øget ulighed i formuefordelingen. Opsparing og investering må øges, men regeringen anser det for afgørende, at planerne om økonomisk demokrati samtidig virkeliggøres. Der må skabes basis for en mere ligelig formuefordeling og øget medindflydelse og medbestemmelse for lønmodtagerne. Også lønmodtagerne må have andel i kapitaltilvæksten i det danske samfund. Regeringen har konstateret, at

der er bred enighed om en demokratisering af ejendomsretten og om øget medbestemmelse, selv om der er forskellige opfattelser af, hvordan en sådan demokratisering skal gennemføres.

For regeringen er udbygningen af nærdemokratiet på de enkelte virksomheder noget væsentligt.

Det er afgørende, at alle lønmodtagere kommer til at deltage i en ordning med andel i ejendomsretten og kapitaltilvæksten og på en sådan måde, at man sikrer den enkeltes kapitalandel.

En særlig lovgivning om økonomisk demokrati vil være nødvendig for at sikre, at alle lønmodtagere får andel i kapitaltilvæksten. Også til løsning af den skattemæssige behandling af eventuelle fondsbidrag og fondsudlodninger vil lovgivning være påkrævet.

Regeringen vil i nær fremtid optage forhandlinger med de interesserede parter om en bred samfundsmæssig løsning af disse centrale problemer.

Også på det sociale område ønsker regeringen at anlægge et bredere sigte end det, der blot opfatter vor socialpolitik som en ambulancetjeneste for mennesker, der er kommet i nød af den ene eller anden grund. Vi opfatter det sociale syn som en stadig stræben efter at omsætte den øgede produktion i et bedre samfund med større tryghed, bedre udviklingsmuligheder, mere frihed for den enkelte.

Det er en selvfølge, at selve hovedhjørnestenen i dette sociale syn må blive en stadig stræben efter at fastholde den fulde beskæftigelse.

Men også boligpolitikken indtager en central plads i vor opfattelse af, hvad der er helstøbt og positiv socialpolitik. Boligen er betydningsfuld for den enkeltes sociale placering og for familiepolitikken. Den kan ikke betragtes løsrevet fra den større sociale sammenhæng.